

Marcela BENEĂ s-a născut pe 4 iunie 1948 în Vărativ, Râșcani, din Republica Moldova. A absolvit Facultatea de Litere a Universității de Stat din Moldova. Profesoară de limba română, redactor la Editura Cartea moldovenească, redactor literar la Filarmonică, redactor superior la Comitetul de Stat pentru Radio-televiziune. Volumele de versuri includ debutul *Zestre* din 1974, prefațat de Grigore Vieru, *Poveste neterminată* (1988), prefațat de Eugen Lungu, *Evadare din frescă* (2008), volum distins cu Premiul Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova, dar și cu Premiul Ministerului Culturii și Turismului, cu Premiul Biroului de Informare al Consiliului Europei din Republica Moldova și Premiul Bibliotecii Naționale pentru cea mai citită carte a anului, *101 poeme* (2012), *Traducătorul de suferințe* (2015), volum distins cu Premiul Festivalului Internațional „Primăvara Europeană a Poetilor”, Premiul Uniunii Scriitorilor din România (filiala Chișinău). Versurile poetei au fost traduse în rusă, ucraineană, bulgară, letonă, armeană, georgiană, maghiară, tătară, kazahă, spaniolă, germană și esperanto.

Marcela Benea

Rupere de nori

Poeme

R o t o n d a
CARTIER

Cuprins

Sunt cartea	5
Mesaje	7
Păstrăvi	9
Rupere de nori	10
Noiembrie, la Bursuceni	11
Știe cineva ce visează morții?	12
Nectar și miere	14
Circuit	15
Plânsul	17
Speranța	18
Diferență de opinie	19
În stația de troleibuz	21
Oglinzi și ogindiri	22
Scrum	25
Cu liane verzi	27
Obişnuința	28
Visul	30
Li Tai Pe	31
Poezia	32
Nu mă poți naște	33
Ascultă poveștile altei lumi	34
O fetiță sapă grădina	35
Mărgăritar	37
Lecția de botanică	38
Nu irosi apa cu ciulinii	40
Din arhiva unor pași anonimi	41
Cu pietre sub aripi	43
Acoperită de o muzică sintetică	44
Vom visa	46

O angină acută	47
Martori	48
De pe timpul când se nășteau miturile	49
Altfel de cum ar trebui	51
Picturi	53
Numără	55
Praful	57
Și la Nisa e sezon estival... ..	58
Patria perfectă	60
Doar pentru o privire pierdută în gol	62
Vacanță	63
Astăzi	65
La fel ca în poveste	67
Cine are un fiu	69
Munca ce-nnobilează	70
Văzută prin păclă	72
Aerisire	73
Puii de Phoenix	75
În același perimetru	76
În condiții de noapte polară	77
Hai, capule	78
Din mersul autobuzului	80
Umbra	82
Am să te jupoi de viu!	83
Coase-ți gura	84
Eroare	85
Cel care a văzut	86
Cheia magică	87
Doar atâta	88
Dudul	89
Fără arme	91
Ce dulce e viața	92

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012,
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95, E-mail: cartier@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București,
Tel./fax: 210 80 51, E-mail: romania@cartier.md
cartier.md

*Cărțile Cartier pot fi procurate online pe shop.cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova,
Cartier eBooks pot fi procurate pe eBooks, Barnes & Noble și cartier.md*

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău, Tel./fax: 022 21 42 03,
E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău, Tel.: 022 24 10 00,
E-mail: librariadinhol@cartier.md
Librăria online, shop.cartier.md, tel. 068 555 579.
E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România
Tel./fax: (021) 210 80 51
E-mail: romania@cartier.md
Taxele poștale sunt suportate de editură, Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu
Lector: Em. Galaicu-Păun
Coperta: Vitalie Coroban
Design/tehnoredactare: Marina Darii
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Bons Offices

Marcela Benea
RUPERE DE NORI
Ediția I, martie 2021

© 2021, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Benea, Marcela,
Rupere de nori: Poeme/ Marcela Benea; coperta: Vitalie Coroban. – (Chișinău):
Cartier, 2021 (Tipogr. „Bons Offices”), – 96 p., – (Rotonda/ colecția coordonată
de Em. Galaicu-Păun, ISBN 978-9975-79-907-2), – 300 ex,
ISBN 978-9975-86-469-5,
821.135.1(478)-1
B 44

Sunt cartea

De ce lași tu să se creadă că ai fi o carte deschisă?

Toate secretele tale stau și putrezesc în pământ.

Nici măcar unul nu a tășnit în afară, să zică:
eu sunt taina – aflați-mă, gustați-mă

luați-mă ca pe un supliment alimentar
luați-mă ca pe o pastilă de întinerire;

ungeți-vă pletele – eu sunt untdelempul
eu susțin eleganța și frumusețea;

eu sunt seva ce hrănește rodiile
orezul, ghimbirul;

eu sunt toate mirodeniile;

eu sunt aroma – savurați-mă;

beți-mă – eu sunt izvorul
eu sunt apa alcătuirii –
norul mort – înviat, steaua
din care au fost smulse razele

măcar o singură taină
să fi tășnit în afară,
una
care să urle până la epuizare
pentru a fi auzită:
eu sunt cartea – beți-mă, mâncați-mă,
lăsați-mă goală, fără cuvinte.

Mesaje

Mesaj 1

Mă aflu pe un tărâm
dependent de soare aer
apă sânge și moarte.
Nu sunt grăbit să-l părăsesc.

Mesaj 2

Apărat de o pelerină de carne
încerc să țin piept
intemperiilor.

Mesaj 3

Lumina este lipsită de formă.
Umbrele, apar și dispar.
Mă scufund în nestatornicie.

Mesaj 4

O breșă e de-ajuns:
sunt mai vulnerabil
decât călcâiul lui Ahile.

Mesaj 5

Respect pentru oameni și cărți

Acest ou nu-mi îngăduie
să ies din găoacea lui
din motiv
că nu mi-a venit încă vremea.
Așteptați-mă cu răbdarea voastră
pusă la încercare.

Mesaj 6

Și ochiul este un ou.
Închis
tăinuiește în el
imaginea lumii:
mai bună mai rea.

Mesaj 7

Un vas răsturnat
mă varsă:
sunt o licoare irosită.

Mesaj 8

Umbra – nu mă reprezintă
oglindea – nu-mi reflectă imaginea.
Mă aflu în ilegalitate?

Păstrăvi

Lui Emilian Galaicu-Păun

Ochii îi sunt
ca niște pepiniere de păstrăvi:
nici o lacrimă-n plus.
Sus
în adâncul de boltă
o pasăre răpitoare
plutește în cercuri
urmărind
ce se întâmplă jos.

Când brazii
își terminară de ascuțit umbrele
un sânge orbitor
inundă apusul
iar păstrăvii lunecoși
evadară din ochii încă
deschiși.

Rupere de nori

Rupere de nori peste stânci.
Tu – șoricelul de câmp.
Sfântul Ilie se joacă.
Bate tobele-n cer.
Bubuie.
Roțile carului scapără.
Sfântul Ilie se joacă încontinuu.
Cu viața ta.
Nu, n-ai murit
(la 18 ani)
doar ți-ai pierdut graiul.
Sfântul Ilie e vesel: buu-buu-buu.
Între stânci,
nici pomină de ciori.
Sfântul Ilie râde în hohote.
Ecoul râde și el.
Cu lacrimi.

Noiembrie, la Bursuceni

L. T.

Cu strălucire rănită
soarele abia se târăște
pe creasta înaltului deal
neatinsă,
iarba crește direct din oase curate.
Lacrimi întârziate – roua ce
nu cunoaște un alt obraz
decât mormântul tău.

Știe cineva ce visează morții?

Știe cineva ce visează morții?

Morții în somnul lor fără capăt...

Copilă fiind

confundam cimitirul cu Raiul

atât de strălucitoare era iarba cimitirului

în care dormeau morții noștri.

Pe atunci țăranii erau civilizați

și nu-și lăsau

orătăniile de capul lor

să pască iarba de pe morminte

iar morții satului toți morții satului

netulburați fiind dormeau în pace

și visau frumos.

(Iar eu

de fiecare dată

când ne îndreptam spre cimitir

o întrebam pe mama:

– Mamă, mergem să vedem Raiul?

– Da, Maria, mergem să tămâiem

mormintele răposaților noștri, răspundea mama

cu o voce care mi se părea prea tristă

pentru un eveniment important ca acesta

*eu fiind copleșită de bucurie
la gândul că voi „revedea Raiul”.)*

Între timp

ceva se schimbă (lucrurile sau oamenii?)

ceva neplăcut din lumea aceasta

avea consecințe neplăcute în lumea

unde credeam eu că dorm toți cei care mor.

O sincronizare ciudată

perturbă visele morților din cimitir --

pe mormintele lor

în loc de iarba mătăsoasă

se innădi pălămida, scaietele.

Tu care cânti ca un înger

rogu-te

cântă-le morților din cimitirul nostru

un cântec de leagăn – liniștitor, inspirat –

iarba să crească pe morminte

ca altădată

păpădia să înflorească galben-aprins

iar visele morților

să ia o turnură optimistă.

Nectar și miere

1. Amiază

După stâncă:
iarba
vântul –
Domnul fluieră.

2. Flori de salcâm

Florile de salcâm –
ca versurile albe:
nectar și miere.

Circuit

I

Un surâs strivit
de greutatea unei racle.
Un cuib ascuns în frunzișul unui ulm.
Un cutremur consumându-și replicile.
O câmpie pe care se aștern
în deplină armonie culorile.
Norii călătoresc
doar pentru că se află pe cer –
după a lor mișcare haotică
se mută ploile din loc în loc.
Albul murdar nu-și mai amintește
cum arăta inițial.
Un pictor uitându-și șevaletul în tren –
trenul își vede de drum
respectând orarul și destinația.

II

Câmpia nu se clintește din loc –
doar culorile, ca un șuvoi,
inundă imaginația pictorului: